

BUCURIA COPILOR

(Bucuresti. Online) = ISSN 2248 – 3160

ISSN – L = 2248 – 3152

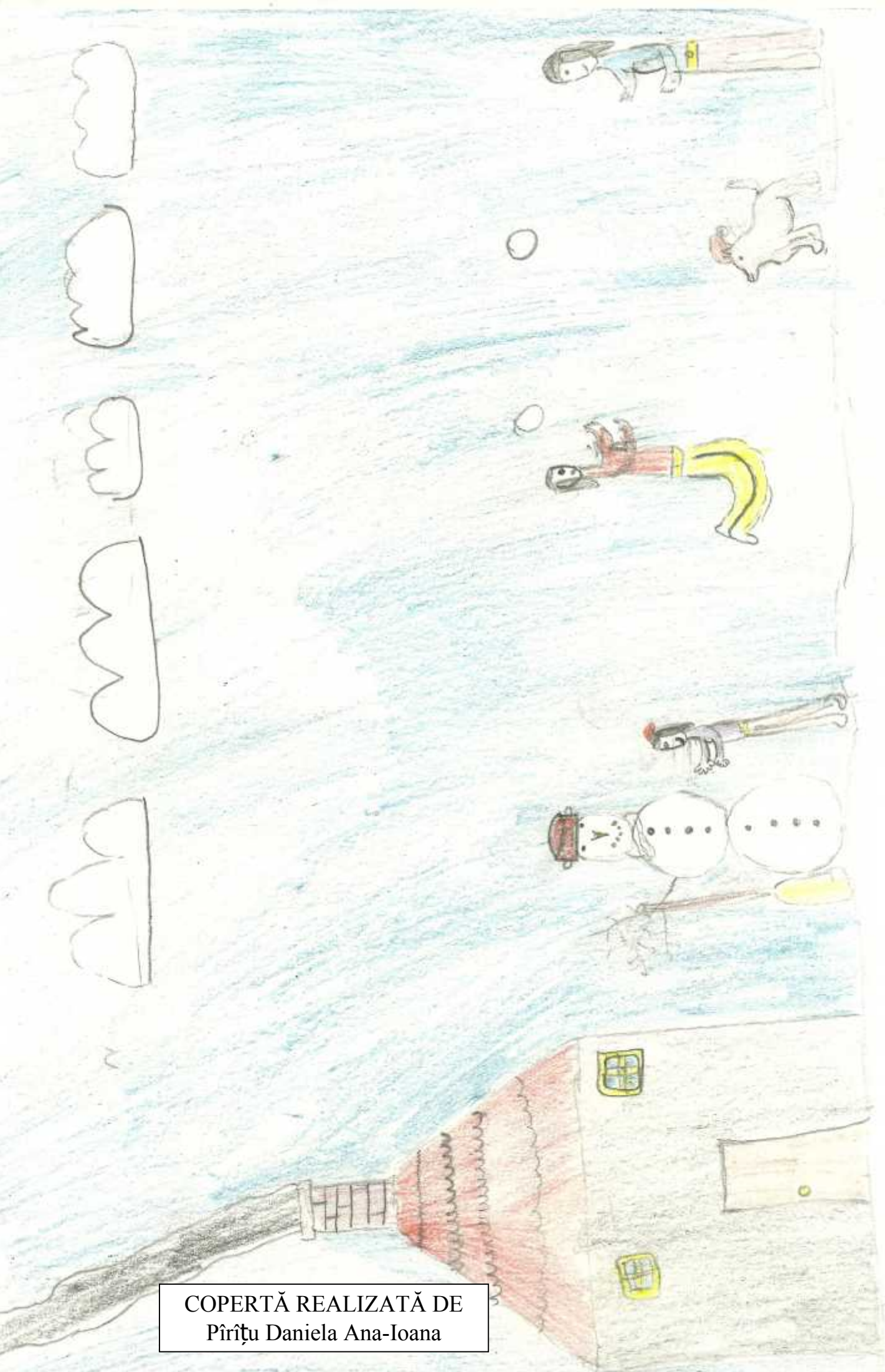
Nr.4-Februarie 2012

Scoala cu clasele

I-VIII nr.152

COPERTĂ REALIZATĂ DE
ZAMFIRESCU CATINCA

www.bucuriacopilor.uruguay

COPERTĂ REALIZATĂ DE
Pîrîtu Daniela Ana-Ioana

„Education interculturelle dans le 1 er degre en Europe:”Comment ameliorer la preparation a vivre des le plus jeune age l interculturalite, quelle formation des maitres, quelle pratiques pedagogiques” ("Educația interculturală în Europa:" Cum să îmbunătățim pregătirea pentru interculturalitate începând cu vârsta cea mai tânără, ce formare a profesorilor, ce practici pedagogice ")

Aceasta a fost o mobilitate individuală de formare continuă, din Programul COMENIUS, finanțată de ANPCDEFP din fonduri FSE si COMENIUS, de care am beneficiat între 27.03.201 și 3.04.2011, în Paris, Franța.

Activitățile din cadrul Programului de formare s-au desfășurat la

- sediul Ligue de l’enseignement, rue Recamier no 3,
- “L’école elementaire Simon Bolivar”, Paris.

Ce mi-a adus adus acest proiect Comenius?

- Plăcerea de a fi pentru puțin timp “cu capul în nori”, pentru că zborul cu avionul mi- a oferit această ocazie...
- de a cunoaște locuri inedite, obiective turistice, vizitate în cadrul programului de formare, dar și în timpul liber...
- și nu în ultimul rând, oportunitatea de a cunoaște oameni din diverse colțuri ale Europei (Franța, Belgia, Luxemburg, Spania, Bulgaria, România).

Programul formării a fost construit în jurul a 5 axe:

1. Formarea cadrelor didactice
2. Diversitatea lingvistică și culturală
3. Lupta împotriva oricărei discriminări
4. TIC- în serviciul proiectelor europene
5. Evaluarea proiectelor

Cunoașterea Învățăământului franțuzesc a dus la dezvoltarea mea pe plan profesional, la promovarea toleranței, la bucuria de a vedea că elevii sunt peste tot la fel....

Au fost deosebit de interesante atât vizita, cât și asistențele făcute la activitățile de la Școala Simon Bolivar din Paris. Aici am văzut la fața locului modul în care se desfășoară învățământul franțuzesc, cum este el structurat. Există școli elementare, cum este cea la care am fost eu, care includ elevii de vârstă de la 6 la 11 ani, adică de la clasa pregătitoare și până la clasa a cincea.

Sunteți curioși să aflați care sunt impresiile legate de această vizită?

- Părinții respectă circumscripția școlară, la înscrierea copiilor la școală. Ei se implică foarte mult în organizarea programului de după orele obligatorii, finanțând, fiecare după posibilitățile financiare, un număr cât mai mare și cât mai divers de opționale, de la învățarea unor limbi străine, la învățarea calculatorului, precum și multe sporturi, ca spada, gimnastică, călăria, etc, la care să participe proprii copii. Aceștia pleacă de la școală, în jurul orei 17.
- Există cantină școlară pentru cei care vor să rămână la școală și să servească masa, sau să-și facă temele, supravegheați de profesori.
- Fiecare școală are un consilier educativ, un psiholog, care vine o dată sau de două ori pe săptămână la școală. Pedagogul are sarcina să-i ajute pe cei care, din diferite motive au rămas în urmă la anumite materii.
- Se acordă o mare atenție orelor de educație fizică. Există săli de sport bine dotate, în care se organizează competiții la care participă toți elevii.
- Biblioteca școlară are, la rândul ei un rol deosebit în instrucția și educația copiilor. Profesorii realizează încă de la începutul anului școlar proiecte împreună cu bibliotecarul, existând teme speciale pe care acesta le pregătește cu o parte din elevii unei clase, în timp ce, restul clasei rămâne cu profesorul. În săptămâna ce urmează, are loc vizita celorlalți elevi din clasă, care lucrează împreună cu bibliotecarul la alte proiecte, interesante pentru ei.
- În cazul unei situații în care se știe că învățătorul clasei va lipsi o perioadă mai îndelungată, (concediu medical, concediu pentru îngrijirea copilului, sau

situații de altă natură), Ministerul Educației din Franța trimite din timp alt învățător, care să se acomodeze cu elevii, să-i cunoască pe aceștia, înainte de plecarea învățătorului titular, timp în care sunt doi învățători la clasă.

- Se realizează foarte multe activități în afara școlii, acestea fiind finanțate în cea mai mare parte de primărie, sau din contribuția părinților.
- Directorul școlii nu are ore la clasă, în schimb el cunoaște toți elevii și este cel care realizează evaluarea elevilor la sfârșitul semestrului. Fiecare elev este pus să-și analizeze modul în care a învățat în semestrul respectiv, care sunt greutățile pe care le-a întâmpinat, unde crede el că are nevoie de ajutor. Impresionantă pentru mine a fost obiectivitatea elevilor, felul în care știau să-și prezinte nevoile, dar și modul în care ei cereau să fie ajutați. Mulți apelau doar la ajutorul unor colegi, în care aveau încredere că ar putea să le ofere sprijinul.
- Părinții participă în număr mare, se poate zice chiar în procent de 100% la ședințele cu părinții care se organizează periodic, ca și la proiectele finale pregătite de elevi (cu ajutorul cadrelor didactice), la sfârșitul semestrului.

Multe lucruri din cele observate pot fi aplicate si în învățământul românesc.
Programul la care am participat

- Mi-a îmbunătățit comunicarea în limba franceză
- Mi-a arătat că trebuie să promovez educația interculturală, lupta împotriva rasismului și a discriminării.
- ...mi-a întărit încrederea că trebuie să existe o cultură comună a tuturor celor ce doresc o educație de calitate.

**Prof. Învățământ primar
FLORENȚA IONESCU**

UN ZAMBET SI O FLOARE...

Activitatile extrascolare au fost dintotdeauna primite cu viu interes de catre elevii de toate varstele. Desfasurandu-se intr-un cadru nou, ele starnesc interes, bucurie, relaxare, dezvoltă memoria vizuala si auditiva, spiritul de observatie si gandire operatorie.

Dar printre toate activitatile extrascolare, cele cu scop umanitar au fost cele care au impresionat cel mai mult. "Sa-ti ajugi aproapele!" e un indemn pe care il faci si unui copil, si unui adult. Elevii mei au ajutat o colega de-a lor cu rechizite si doua femei batrane, bolnave si singure cu alimente.

Dar o actiune deosebita a fost la un camin de batrani din orasul Pucioasa (in luna octombrie 2011 cu ocazia excursiei in judetul Dambovita). Am fost intampinati acolo de o echipa de medici si asistente, de ordine si curatenie inca de la intrare.

Linistea apasatoare s-a spulberat cand elevii mei, cu zburdalnicia, cu elanul si cu veselia lor, au intrat in spital. Aici sunt internati barbati si femei cu care viata a fost prea cruda, fie au fost parasiti de copii, fie au ramas singuri, fiind sortiti sa-si petreaca restul zilelor in singuratate. Cu lacrimi in ochi, elevii au oferit flori si femeilor de la trei saloane si au spus poezii si cantece dedicate mamelor. Am plecat de acolo cu o durere surda in ochi, dar cu promisiunea facuta de ei, in gand, ca atunci cand vor fi mari, vor schimba ceva, in asa fel incat sa nu mai fie parinti parasiti de copii si nici copii parasiti de parinti.

prof. POPA MIHAELA LIDIA
Scoala nr.3 Nicolae Titulescu
sector 1

În atenția cititorilor ...

Centrul Cultural Octavian Goga

Centrul Cultural *Octavian Goga* și-a început activitatea marți, 18 octombrie 2011. Unul dintre obiectivele sale este de a derula proiecte și programe comune cu diverse instituții de învățământ preșcolar, școlar, liceal și universitar. După manifestarea dedicată deschiderii, a urmat încheierea acordurilor de parteneriat dar și sesiuni de promovarea serviciilor oferite, în rândul copiilor, adolescenților și a cadrelor didactice din diverse școli și grădinițe din imediata apropiere a centrului.

Dintre beneficiari amintim: Colegiul Național *Elena Cuza*, Liceul de Arte Plastice *Nicolae Tonitza*, Liceul Teoretic *Eugen Lovinescu*, Școala Nr. 130, Școala Nr. 152 – *Uruguay*, Școala Nr. 144, Școala Nr. 279 – *Sf. Mihail și Gavrilă*, Grădinița Nr. 230, Grădinița Nr. 273

Reamintim cititorilor că, marți, 29 noiembrie și vineri, 2 decembrie 2011, în Sala Multimedia a Centrului Cultural *Octavian Goga* au avut loc două manifestări dedicate copiilor. Au participat elevi ai Școlii Nr. 152 Uruguay și preșcolari ai Grădiniței nr. 230. Aceștia au cântat, au recitat poezii, unele create chiar de ei, au vizionat piesa *Ursul păcălit de vulpe*, de Ion Creangă, pusă în scenă de colaboratorii teatrului *Licurici* al Bibliotecii Metropolitane București. Pe simeza centrului au fost expuse desenele și picturile în acuarelă realizate de copii. De asemenea, au participat la împodobirea bradului de Crăciun.

Începând cu semestrul II al anului școlar vă așteptăm să ne treceți pragul!

Bibliotecar

Bogdan Corneliu Stănescu

În vacanța de iarnă

Bine v-am regăsit dragii mei colegi!

Vacanța a luat sfârșit și noi ne reîntâlnim dornici de a povesti multe pățanii din vacanță. Și eu am foarte multe de povestit, dar am să mă rezum doar la trei evenimente deosebite trăite de mine împreună cu cei dragi (parinții mei, doamna învățătoare, prieteni și colegi). Voi începe cu primul eveniment care s-a petrecut chiar la sfârșitul cursurilor și anume: Serbarea de Crăciun. Am pregătit cu doamna învățătoare Ionescu Florența un program de cântece și colinde (în limba română, engleză și spaniolă), prezentare de modă, dansuri (din folclorul nostru drag, dar și dansuri moderne), piesă de teatru despre Moș Crăciun, iarnă și Anul Nou.

Părinții au fost uimiți de ceea ce am prezentat noi. La sfârșitul serbării a venit și Moș Crăciun. Am primit premii și diplome din partea revistei Bucuria Copiilor.

Pe 7 ianuarie am sărbătorit ziua mea de naștere. O surpriză pusă la cale de părinții mei și cei mai apropiați prieteni. Eu nu am știut nimic. Am aflat abia la locul de joacă, unde a fost organizată toată petrecerea.

Am fost foarte emoționat și încântat că, pe lângă prietenii mei, doamna învățătoare a participat alături de noi. Ne-am distrat foarte frumos printre jucării, dansuri, artificii și prăjiturile delicioase. Tortul a fost de asemenea o surpriză foarte plăcută, împreună cu superbe cadouri primite de la invitați. Uneori e bine să nu știi nimic dinainte! Acum sunt mai mare cu un an, am de fapt 10 ani! Data viitoare promit că vă invit pe toți!

La două săptămâni după ziua mea de naștere, am participat la petrecerea colegei mele Laura Mișicu. Petrecerea a fost la același loc de joacă și a fost foarte frumos organizată. Am întâlnit acolo prieteni și colegi. A fost o petrecere la care am văzut și prințese !!!

Berbece Ionuț Gabriel
Elev clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Vacanța de iarnă

A sosit vacanța de iarnă. Deoarece în București zăpada s-a lăsat așteptată, am plecat cu părinții la Bran, unde zăpada acoperea totul.

Aici am avut surpriza de a putea să fac primii pași pe schiuri sub îndrumarea lui Vlad, instructor de schi și salvamontist în Bran. Nici nu știu când au trecut mai bine de cele patru ore petrecute pe pârtia de schi.

Acasă la prietenul tatălui meu unde am stat am avut parte de mai multe plimbări cu ATV-ul și cu sania trasă de acesta, făcând mai multe excursii prin zona Branului.

Un loc deosebit pe care l-am vizitat a fost castelul Bran, un loc plin de surprize și de lucruri nemaivăzute de mine până atunci, arme și armuri medievale și legende legate de Conte Dracula.

Am așteptat cu nerăbdare noul număr al revistei pentru a putea împărtăși cu colegii mei și nu numai, toate aceste frumuseți ale unei zone care poate fi o destinație minunată de vacanță, atât pentru copii dar și pentru părinții acestora.

Pintea-Dobrin Stefan Alexandru
Elev clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Exploratorii iernii

E iarnă. Mă plimb în curte, iar zăpada îmi ajunge mai sus de genunchi.

Eu și Radu, (fratele meu), încercăm să cucerim munții de zăpadă, ce s-au ridicat peste noapte foarte aproape de locul unde noi ne jucam de obicei.

-Ia-te după mine! spun eu. Radu mă urmează ascultător.

Bunicul, la fel de bucuros de întinderea albă dimprejurul nostru, ne aduce săniile. Facem o tură de bloc și săniile ne conduc într-o ...cazemată. Eu am vrut la rândul meu să fac o cazemată și ...chiar am făcut! Cel mai încântat a fost Radu! Ne-am întors apoi la locul de joacă, dar, spre surprinderea noastră, nu mai vedeam nici un leagăn. Totul era acoperit de o pătură argintie...

Am mers ce-am mers, dar spre sfârșit, m-am blocat în zăpadă. De data aceasta fratele meu a fost cel care m-a ajutat...

A fost o zi frumoasă de iarnă!

Draguț Clara
Elevă clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Povestea de la masa de Crăciun

E Crăciunul. Ne așezăm la masă. Încă îi așteptăm pe tataie și unchiul.

Așa a început povestea.

<< De la mari depărtări, înfruntând vitregiile vremii, ploi, furtuni, o corabie luptă cu valurile zbuciumate ale mării, să-i aducă pe tataie și unchiulețul la noi.

Marea s-a mai liniștit. Corabia (un sfert de ou fiert, cu pâza dintr-un triunghi de varză murată prinsă de catargul dintr-o scobitoare) înaintează mai ușor printre nenumăratele și feluritele stânci și pietre (bucăți mai mari sau mai mici de carne, cartofi și alte zarzavaturi) care ies din mare (ciorbița) sau așteaptă amenințătoare în adâncul ei. Ferește cu atenție aisbergurile care îi ies în cale (pete de smântână, sana și iaurt). Drumul este încă lung, țărmul e departe. Furtuna aproape o scufundă, dar reușește să meargă mai departe. >>

Și mama pune pe masă farfuriile cu ciorbă.

Mâncăm ciorbița, glumind ca în poveste.

„- Eu acum sorb din mare!”

„- Eu mănânc stânci!”

„- Eu mănânc ghețari!”

Tataie și unchiul meu au ajuns. Mama a repetat povestea și pentru ei. Masa a continuat cu distracție și voie bună. Mama intră pe ușă și surpriză mare: povestea nu s-a terminat!

<< Printre stânci lunecoase (de sarmale) acoperite de zăpezi (smântână) se zărește o insulă frumos aurie, dar deșertică (de mămăliguță), fără urmă de viață; așa că merg mai departe.

Strecurându-se printre stânci uriașe (din friptură) și bancuri de alge (din varză murată) ajung într-un golful cu ape liniștite (de sos de friptură), unde se află o insulă cam pietroasă (din cartofi fierți) dar plină de vegetație: flori albe (de ridiche), roșii (de ardei), verzi (de castravete murat) și portocalii (de morcov); copaci, tufe, iarbă (din pătrunjel și mărar). Paradis. Au ajuns la destinație.

Și așa că n-au mai avut nevoie de bărcuță (așa că am mâncat-o și pe ea, împreună cu restul...). >>

Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți!

Iar masa noastră de Crăciun chiar a fost deosebită!

**Laura Teodora Mișicu
Eleva clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay**

Prima oră de patinaj...

Abia așteptam să vină “baba iarna”, să înghețe locul unde va fi amenajat patinoarul, iar eu să-mi pun patinele în picioare să pot patina. Trebuia doar să mă hotărâsc ...

Și iată că dorința mi s-a îndeplinit... Școala noastră, nr.152 “URUGUAY”, a intrat într-un program organizat de Primăria Capitalei, dar eu sunt prea mică să intru în amănunte și să explic cum a fost posibilă minunea...

Ura!!!! Merg la patinaj, voi face un curs, cu un profesor.... uau.

Dar, gata, prima zi de patinaj a venit și voiam să-mi pun cât mai repede patinele și să încerc gheața din Parcul Cișmigiu.

După unele formalități pe care le-au rezolvat părinții mei și doamna învățătoare, am intrat pe gheață și Surpriză: mi s-a făcut frică, am început să plâng. Încurajată de tata și de Ana, colega mea mai mare, am reușit să depășesc momentul de frică. (Am uitat să vă povestesc că la patinaj nu merg singură. Mergem mai mulți elevi din Școală, cam 12 copii.)

Între timp, cât eu am făcut 2 ture de patinoar cu Ana, ținând-o bine de mână, au venit și colegii mei din clasă: Răzvan, Mihai, Laura, Cami, Sabin, pregătindu-ne cu toții să începem prima lecție adevărată de patinaj.

Ce să vă povestesc? Că de la cât eram de fricoasă (mă țineam de mantinelă), am reușit să patinez pe mijlocul patinoarului? Ei, e ceva, nu... ? Fiecare dintre noi s-a împiedicat și a căzut, dar nu ne-am lăsat, deși acasă am descoperit că aveam vânățai pe picioare. Dar nu-i nimic, nu renunțăm, pentru că ne dorim să trecem peste frică și să învățăm să patinăm.

Asta este doar prima ora de curs de patinaj și vă promit că vă voi mai povesti și despre ultima oră de curs.

Va urma....

Ioana Diana Murica
Elevă clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Pisica din beci

Nu sunt un copil care poate spune că îi plac foarte mult animalele, dar când e vorba de făcut o faptă bună, nu mă dau înapoi.

Acum câteva zile a venit unchiul meu pe la mine și mi-a zis :

-Nepoate, nu știi pe cineva care vrea o pisică? Eu am deja cinci și mi-e foarte greu cu ele!

M-am gândit puțin și i-am zis:

-Sigur că știu. Uite, dă-mi mie una.

-Dar părinții tăi crezi că vor fi de acord?

-Da, fiindcă i-am auzit eu vorbind că au văzut urme de șoricea în beci și că le-ar trebui o pisică...

Zis și făcut. A doua zi, unchiul mi-a adus o pisică galbenă și durdulie, dar cam speriată. I-am dat drumul în beci și de atunci... cine a mai văzut-o? A zbughit-o după niște cutii și n-a vrut să mai iasă. Am strigat-o, am ademenit-o cu mâncare, dar în zadar. Am pus apă și mâncare acolo în beci și am plecat.

A doua zi am alergat în beci să văd ce e cu pisica pe care o botezasem Mitza! Am strigat-o de zeci de ori, dar... nu mi-a răspuns. În schimb Mitza băuse apa și mănecase toată mâncarea.

Povestea s-a repetat vreo două săptămâni. Puneam apă și mâncare în fiecare zi. Parcă hrăneam o stafie!

Într-o bună zi m-am hotărât s-o pândesc.

Ca de obicei am pus apă și mâncarea în beci și m-am ascuns. După nici cinci minute am văzut o umbră strecurându-se pe după cutiile din beci și s-a îndreptat spre cutia cu mâncare.....

Va urma.

PISICA MEA

Pisica mea este cea mai frumoasă.... De fapt este un motan tare jucăuș...pe nume Tom. L-am primit cadou de Crăciun și îmi place foarte mult. Pare puternic Tom, dar de fapt este foarte fragil.

Când vin de la școală, mă joc mereu cu el. Cel mai mult îi plac ciucureii de la dulapul bunicii. Eu îi arăt ghemotoacele de lână, iar el îi ia și se rostogolește prin cameră, făcând tumble.

Pagina realizată de

Anghel Mihai Daniel
Elev clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

ȚUȚA

Țuța a fost pisica bunicilor mei. Ea s-a născut cu mulți ani înaintea mea.

Într-o zi de vară, bunicii mei au găsit la ușă un ghem de blăniță alb, cu pete portocalii, abandonat și flămând. Aceștia au adoptat-o pe loc, fiind foarte drăgălașă și jucăușă.

De câte ori mergeam în vizită la bunici, era un prilej de bucurie și totodată un prilej să mă joc cu ea și să o urmăresc cum se joacă chiar și cu căteii mei.

Țuța prefera să fure mâncarea căteilor mei, refuzând mâncarea ei. Mă jucam cu ea de câte ori aveam prilejul.

Locul ei preferat era la fereastră și pe frigider, de unde îi putea sfida pe căteii mei, atunci când ea nu avea chef de joacă.

Anii au trecut, ea a îmbătrânit și din păcate ne-a părăsit. Țuța va rămâne vie în amintirea mea.

Pintea-Dobrin Ștefan Alexandru
Elev clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Pisicuța

Pe pisica mea o cheamă Flafi. E cea mai drăguță pisicuță din câte cunosc.

Ea mă face fericită când sunt supărată. Azi mergem la veterinar să-i facă un vaccin. Deși ea ma privește puțin tristă, eu știu că doctorul i-a vrut binele când i-a făcut injecția, chiar dacă pe ea a durut-o. Acum sunt fericită, că am o pisică blândă.

Circu Nicoleta Ana - Maria
Gugui Daria Maria
clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Prietenie

Aveam 5 ani cand am fost la bunica mea la țară și mi-a rămas întipărită în minte o imagine de neuitat.

Pisica bunicii făcuse un pisoiaș tare drăgălaș, pe care îl iubea și îl îngrijea cum numai o mama pisică o poate face. Toată ziua se jucau și învăța să vâneze vrăbii.

Seara, la culcare, mergeau sub cuptorul de vară, unde dormeau și puișorii de rațe împreună cu mama lor. Cum ajungeau, toți puișorii de rață plecau de la mama lor și mergeau să doarmă între pisică și pisoiaș, Mama rățuștelor stătea toată noaptea într-un picior, strigându-și puișorii, dar aceștia nici nu o auzeau.

Răzvan Marian Clocotilă
Elev clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Pisica

Kucing saya namanya Pedia. = Pisica mea se numește Pedia

Pedia lahirnya 2006=Pedia s-a născut în anul 2006.

Dia suka musim panas, kalu musim dingin mati. Ei îi place anotimpul vara. Dacă pisica mea iese afară iarna, ea moare.

Kucing saya suka makan daging= Pisicii mele îi plac puii de pasăre.

Dia mandinya sendiri= Ea se spală singură.

Kucing saya sukan main tenis sama fotbal= Pisicii mele îi place să se joace tenis și fotbal.

Faris Fadlurrahmann
Elev clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Știați că....?

- Pisica are vederea foarte bună, în special datorită poziționării ochilor frontal ?
- Pisica are simțul mirosului mai slab dezvoltat decât văzul și auzul?
Acest simț este important pentru stabilirea calității hranei și pentru a se recunoaște la nivel de familie.
- Torsul pisicii are rol în captarea atenției omului, sugerând prin aceasta nevoia de contact. Torsul semnifică o stare de inferioritate. Prin el pisica solicită protecție, atenție.

Vârsta pisicii poate fi calculată, iar mai apoi raportată la vârsta umană cu ajutorul formulei... $(\text{vârsta pisicii}-1) \times 4 + 16 = \text{numărul de ani}$?

Așa de exemplu, o pisică născută în urmă cu 10 ani va avea

$(10-1) \times 4 + 16 \text{ ani} = 52 \text{ de ani}$, raportat la vârsta omului.

Sergiu și pisicuța bunicii

(Informații preluate din literatura de specialitate)

Sergiu Iordan
Elev clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Desen realizat de Murică Ioana
Elevă clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

LA CLASE DE ESPAÑOL

Escribe en rumano el nombre de los animales:

El toro

El búho

El lobo

La cebra

La paloma

El delfín

Pîrîtu Daniela Ana-Ioana
Elevă clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Pagina de sport

ARTE MARTIALE - Partea a III a

-CONTINUARE-

- **Sai**

Sai este o armă metalică asemănătoare cu o sabie mică, de obicei tronconică și prevăzută cu două brațe dispuse simetric în lateral, de o parte și de alta a lamei principale și orientate spre înainte. Lama *saiului* nu este ascuțită, iar vârful este întotdeauna bont. În *kata*, dar și în lupta reală, se folosesc de obicei două sau chiar trei *saiuri*, astfel cu unul se blochează, iar cu celălalt se poate iniția un contraatac. Dacă se folosesc trei *saiuri*, cel de-al treilea este folosit pentru aruncare. *Saiul* nu este o unealtă agricolă, ci a fost conceput special pentru apărare împotriva atacurilor de sabie, de lance etc. O variantă a *saiului* se numește *jitte* sau *jittes* și este identic cu acesta, cu diferența că, în loc de două brațe are numai unul.

- **Kama**

Kama este o seceră, unealtă tradițională folosită în trecut de indigenii din insula Okinawa la secerarea spicelor de orez. O astfel de unealtă întâlnim mai în toate țările asiatice în aceeași formă sau în forme asemănătoare. *Kama* este formată dintr-o lamă ascuțită prevăzută cu un mâner din lemn, lung de circa 40-45 de centimetri. Atât în *hojo-undo (kihon)*, în *kata* cât și în lupta liberă se folosesc, de obicei, două *kama*. O variantă a acestei arme este *kusari kama* (*kama* cu lanț).

- **Nunti**

Nunti este o armă tradițională similară cu o sulită, compusă dintr-un baston lung, identic cu *rokushakubo* și prevăzută la unul din capete cu un *sai* în formă de svastică (*manji* – cu cele două brațe ale *saiului* orientate în direcții diferite). În acest caz lama *saiului* este ascuțită pe una dintre laturi. Brațul orientat în jos poate fi folosit ca un cârlig, iar cu brațul orientat în sus se pot opri atacurile de sabie.

- **Tekko**

Tekko sau *tecchu* este o armă metalică de mici dimensiuni ce se folosea în trecut la diverse munci casnice și seamănă cu un box. *Tekko* are forma oval-alungită în așa fel încât să cuprindă toate degetele de la mână (cu excepția degetului gros), cu un mâner care se proptește în podul palmei și cu protuberanțe în partea frontală. *Tekko* este o armă care amplifică foarte mult forța loviturii de pumn. De asemenea, datorită faptului că este confecționată din metal, se poate folosi eficient la blocarea loviturilor de sabie.

KOBUDO - STAGIU DE VARĂ

Practicarea artelor marțiale are și unele momente speciale. Unul din acesta este și stagiul de pregătire organizat vara.

Pe lângă invitați speciali au fost și momente vesele (vezi foto). Antrenamente de noapte și exerciții în apa mării.

Răzvan Marian Clocotilă
Elev clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay
Centura verde junior Kobudokaikan

Din activitățile noastre

În data de 2 februarie 2012, elevii clasei a III a din Școala cu Clasele I-VIII Nr 152” Uruguay” au sărbătorit “ZIUA ZONELOR UMEDE”, la care au participat și reprezentanți din alte școli din București: Școala cu Clasele I-VIII Nr 27 “Principesa Ileana”, sect 2, Școala cu Clasele I-VIII Nr 78, sect 3, Colegiul Eminescu, sect. 4, Școala cu Clasele I-VIII Nr. 146, sect. 5

Activitatea a fost organizat în Școala cu Clasele I-VIII Nr. 152 “Uruguay”, elevii fiind coordonați de doamna profesor pentru învăț. primar Ionescu Florența și s-a desfășurat ca urmare a Acordului de parteneriat cu Agenția Regională de Protecție a Mediului București. Pe lângă elevii și profesorii din Școlile amintite, la activitate au participat și directorul Școlii noastre, prof. Monica Georgescu, dar și alte cadre didactice din Școala Nr 152 Uruguay. Din partea ARPM București la activitate a fost prezentă Dna Nicoleta Căpățâna.

Iată unul dintre materialele prezentate de elevii clasei a III A la simpozionul organizat cu ocazia sărbătoririi Zilei de 2 Februarie:

Prof. Înv. Primar Florența Ionescu

Ziua Zonelor Umede

Ce sunt zonele umede?

- Întinderi de bălți, mlaștini, turbării, de ape naturale sau artificiale, permanente sau temporare, unde apa este stătătoare sau curgătoare, dulce, salmastră sau sărată, inclusiv întinderile de apă marină a căror adâncime de reflux nu depășește 6 m.
- Medii de viață speciale situate la limita dintre ecosisteme tipic terestre și cele tipic acvatice.

Conservarea zonelor umede la nivel național și internațional

- obiectivul tratatului :conservarea resurselor zonelor umede prin aplicarea principiilor dezvoltării durabile.
- conceperea în 1999 a „Listei Ramsar” care cuprinde zonele umede de importanță internațională din toată lumea în număr de 958.
- Delta Dunării -singura zonă umedă din România inclusă în Lista Ramsar.

Delta Dunării

Delta Dunării este cea mai mare și cea mai bine conservată dintre deltele europene.

Amplasare: Județul Tulcea, România

Suprafața: 5.762,16km²

Peisaj din Delta Dunării

Criterii de selectare a zonelor umede de importanță internațională

- Categoria criteriilor privind reprezentativitatea sau unicitatea zonelor umede
- Categoria criteriilor generale privind diversitatea floristică, faunistică și biocenotică
- Categoria criteriilor speciale privind importanța zonelor umede pentru păsări acvatice
- Categoria criteriilor speciale privind importanța zonelor umede pentru fauna piscicolă

Tipuri principale de zone umede din România

A) Zone umede marine și costiere

- -ape marine de mică adâncime
- -țarm marin stâncos
- -țarm marin nisipos
- -deltă etc.

B) Zone umede create de om

- -eleștee
- -culturi irigate
- -lacuri de acumulare etc.
- C) Zone umede interioare
- -curs de apă permanent
- -mlaștini
- -izvoare dulci etc.

Importanța zonelor umede

- Rol în desfășurarea proceselor naturale din ecosisteme
- Reducerea simțitoare a puterii distructive a inundațiilor
- Rol în stabilizarea malurilor (reduc eroziunea)
- Rețin sedimentele (particule solide de variate mărimi care plutesc în masa apei)
- Refugii pentru numeroase specii de plante
- Locuri de reproducere, hrănire, iernare pentru specii de animale acvatice și semiacvatice
- Exploatate pentru importanța lor economică
- Rol în promovarea turismului „verde” sau „agroturism”

Informații preluate din literatura de specialitate

Berbece Ionuț Gabriel

Elev clasa a -III- a A,

Școala 152 Uruguay

Stop sticlelor de plastic! Salvați planeta!

Românii aruncă la gunoi aproximativ 2,6 miliarde de peturi de 2 litri într-un an, adică un total de 133.000 de tone.

Sticlele de plastic aruncate la gunoi într-un an pot umple o coloana de 133 de kilometri de tiruri.

O treime din gunoiul adunat zilnic este reprezentat de ambalaje din plastic.

Milioane de tone de plastic sunt folosite pentru producerea apei îmbuteliate an de an. Din nefericire majoritatea sticlelor de plastic ajung la groapa de gunoi fără a fi reciclate.

Pentru producerea fiecărei sticle de plastic este necesar un volum de apa de 5 ori mai mare decât capacitatea sticlei finite. Deasemenea, în timpul procesului industrial de producere a acestora, în atmosferă pot fi eliberate substanțe toxice care poluează mediul. Deasemenea se consumă petrol pentru producerea plasticului și mult combustibil pentru transportul sticlelor umplute la locurile de vânzare.

În pământ, peturile și pungile de plastic au nevoie de 1000 de ani să se degradeze. În timpul acesta ele contaminatează solul și apa.

Pentru toate aceste motive este bine să strângem toate ambalajele reciclabile, să le sortăm și să le ducem la locurile special amenajate pentru colectarea acestora.

Zamfirescu Catinca
Elevă clasa a -III- a A,
Școala 152 Uruguay

Peturile?

Educația ecologică nu trebuie să fie doar o noțiune teoretică. Fiecare dintre noi trebuie să se implice până nu e prea târziu. Cu atât mai mult această educație trebuie să înceapă de la o vârstă cât mai fragedă. Din acest motiv am început în Școala cu Clasele I-VIII Nr 152 Uruguay o activitate susținută de colectare a peturilor, mai ales acum, când datorită activităților ecologice desfășurate în anul trecut, școala a primit un aparat de compresare a peturilor, astfel încât ele să fie mai ușor de depozitat. Primirea acestui aparat a determinat multă bucurie între elevii școlii, care s-au mobilizat cu mic, cu mare să strângă aceste peturi. Prima activitate demonstrativă a fost făcută cu elevii clasei a IIIa. Ea a stârnit mult interes, astfel încât și alți copii din școală, de la clasele a IV a, a II a, a VIII a s-au mobilizat în strângerea și compresarea sticlelor. Am învățat prima lecție și anume aceea că sticlelor trebuie să li se scoată capacele și să fie curățate de hârtii.

Am hotărât ca fiecare clasă din Școală să aibă o zi în care să strângă aceste peturi, să le aducă la școală și ele să fie compresate și depozitate.

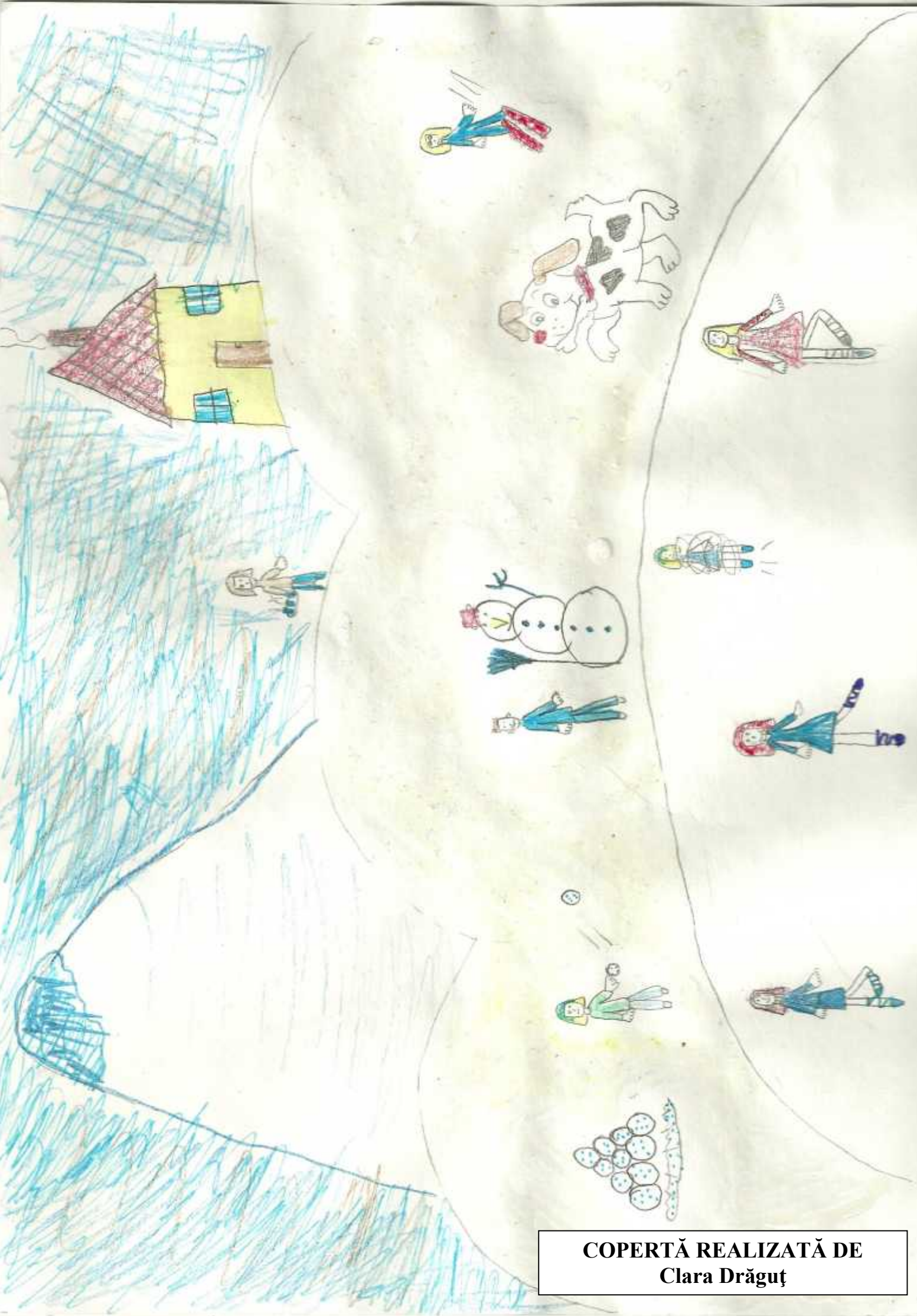
În acest moment căutăm centre în București în care să ducem spre vânzare aceste peturi.

Prof. Înv. Primar Florența Ionescu

Cuprins

Coperta	-Zamfirescu Catinca ,Pîrîțu Daniela Ana-Ioana
"Educația interculturală în Europa:"	-Prof. Învățământ primar Florența Ionescu-pag.3
Un zambet și o floare-	Prof.Popa Mihaela Lidia,Scoala nr.3 Nicolae Titulescu, sector 1.-pag.7
Centrul Cultural Octavian Goga-	Bibliotecar Bogdan Corneliu Stănescu-pag.8
In vacanța de iarnă-	Berbece Ionuț Gabriel;pag.9
Vacanța de iarnă-	Pintea-Dobrin Stefan Alexandru;pag.11
Exploratorii iernii-	Draguț Clara;pag.12
Povestea de la masa de Crăciun-	Laura Teodora Mișicu; pag.13
Prima oră de patinaj-	Ioana Diana Murica; pag.15
Pisica din beci-	Anghel Mihai Daniel;pag.16
Pisica mea-	Anghel Mihai Daniel; pag.16
Țuța-	Pintea-Dobrin Ștefan Alexandru; pag.17
Pisicuța	- Circu Nicoleta Ana – Maria, Gugui Daria Maria;pag.17
Prietenie	- Răzvan Marian Clocotilă; pag.18
Pisica	- Faris Fadlurrahmann; pag.18
Știați că...?-	Sergiu Iordan; pag.19
Benzi colorate	- Ioana Diana Murica; pag.20
La clase de spaniol-	Pîrîțu Daniela Ana-Ioana; pag.22
Pagina de sport;Arte Marțiale;KOBUDO - STAGIU DE VARĂ	- Răzvan Marian Clocotilă; pag.23
Din activitățile noastre	Prof. Înv. Primar Florența Ionescu; pag.25
Ziua zonelor umede-	Berbece Ionuț Gabriel; pag.26
Stop sticlelor de plastic!Salvați planeta!-	Zamfirescu Catinca; pag.28
Peturile?-	Prof. Înv. Primar Florența Ionescu; pag.29
Coperta	- Gugui Daria Maria, Clara Drăguț

COPERTĂ REALIZATĂ DE
Clara Drăguț

**COPERTĂ REALIZATĂ DE
Gugui Daria Maria**